

CARTE DOCUMENT

SMARANDA OȚEANU-BUNEA: File de poveste – UN CHIHLIMBAR ÎN SOARE

(Daniela Caraman Fotea, 5 februarie 2015)

Nu cunosc vreo idee a Smarandei Oțeanu-Bunea care să nu fi prins viață! Printre ele, de mare suprafață, aparent o fantezie pentru vremurile noastre, a fost TEATRUL MUZICAL PENTRU COPII, construit pe marele repertoriu liric – opere alese din istoria cu celebritate a genului. La primă vedere (auzire), chiar un vis... Să vină copiii la Mozart, Rossini, Donizetti, Delibes??

Mărturisesc: la impactul cu ideea, am avut o urmă de indoială, spulberată însă prin două aduceri aminte: mai întâi a generației de corifei ai muzicii (de la compozitori, dirijori, cronicari, autori de cărți, la manageri, acreditați național și internațional), grup amplu, compact al cărui motor și lider, a fost, este Smaranda Oțeanu Bunea. Apoi a unei imagini neșterse: privirea calmă, înțeleaptă, știutoare a distinsului jurnalist, editorialist, eseist, scriitor Mircea Bunea – OMUL BUN, care spunea: SMARANDA POATE REALIZA IMPOSIBILUL... Așa a fost și de această dată.

Așadar:

– 15 octombrie 1998, lansarea primei companii lirice private, de tip cameral – OPERA COMICĂ PENTRU COPII; DEBUT ÎN SALA Palatului Cotroceni!

– 16 ianuarie 2003, instituționalizarea Operei Comice pentru Copii sub egida Consiliului General al Primăriei Bucureștilor.

– 2014: peste 200 de reprezentații pe stagiune, mai mult de 60.000 de spectatori pe stagiune, 60 de titluri în repertoriul general (Opere, Musical-uri, Balete, Crochiuti dansante, Recitaluri extraordinare), la care copiii - dintre cei mai mici până la adolescenți, ascultă muzică de factură academică, aplaudă - standing ovations, revin la spectacole!

– 34 de turnee internaționale (Europa, Asia dar și pe Broadway!)

– 35 de premii naționale, tot atâtea internaționale.

Nu despre această devenire vreau să detaliez; o face cu magnificență cartea-document a Smarandei Oțeanu-Bunea. O operă aparte, de această dată pentru adulți, cititori, melomani sau nu. Am avut adesea sub priviri, pliante, broșuri de popularizare a unor cunoscute instituții culturale, majoritatea, scrieri cu tentă exclusiv consemnativă, cu structura ...dărilor de seamă...

Cartea de față este o lucrare în care spiritul elitist al jurnalistului Smaranda Oțeanu-Bunea etalează virtuozități, îngemănează arta comunicării cu delectarea.

Prin concepția întregului: șase capitole creionează viața unui muzician (drumul către muzică al autoarei; e foarte bine – pentru a-i cunoaște spun eu, soliditatea pregătirii sub bagheta marilor noștri muzicieni-profesori), viața celui mai tânăr teatru bucureștean, abordată din unghiuri cinematografice, fiecare o istorie inedită: participări la festivaluri de prestigiu, drumul lung către

dobândirea unui sediu propriu – fostul Teatru Giulești, o hrubă insalubră, hai să-i spun Cenușăreasă, transformată într-o prințesă cu toate însemnele eleganței: strălucire, bogăție și confort coloristic al înveșmântării, eficiența spațiilor concepute odinioară de arh. Horia Creangă – nepotul lui Ion Creangă!; citim despre importante premii obținute pe meridiane, oriunde și-au înscris prezența. Spațiu substanțial este acordat (foarte important), reproducerii cronicilor (semnate de condeie măiestre), la cele mai importante spectacole, găzduite în publicații cu carte de vizită semnificativă (Adevărul, Melos, Ultima oră, Cronica Română, România liberă, Ziua, Independent, Curentul, Adevărul literar și artistic, Liternet, Dimineața, Ecart, Ziarul de Duminică, Ring, Jurnalul național, Azi, Time out București, Hot news Ro, Cuget liber), Cimec, revista on-line a ministerului Culturii (adaug și mulțumirile mele, Anișoarei Burlacu).

Între capitole reprezentative pentru devenirea și viața Operei Comice pentru Copii, și-a găsit locul și comentariul (fascinant) al jurnalistului de reportaj Smaranda Oțeanu–Bunea. Îmi amintesc de savuroasa relatare despre târgurile Indiei în care poți negocia orice – de la un elefant la o ...furculiță!! Ies la iveală, ici colo, și amărăciuni, atât din cotidianul instituției -semnalate cu diplomație, pentru cine are... urechi de auzit, spre nerepetare, dar și din climatul cultural al vremurilor; avem vocația de a pune pe făraș elitele, spune autoarea, referindu-se fie la „tratamente” aplicate unor Mihail Jora, Rogalski, Mihai Moldovan, Dumiru Capoianu, Doru Popovici, la Radio-ul Național, fie la la dărâmarea în Constanța, a unei vieți artistice de succes...

Ritmul lecturii este menținut și prin jocul caracterelor de literă ale diferitelor capitole, de simpaticele întrebări adresate de copii interpreților, în work-shop-urile din finalurile spectacolelor. Revelatoare sunt declarațiile unor personalități ale meridianelor referitoare la calitatea spectacolelor Operei Comice pentru Copii vizionate, gânduri frumoase, de suflet, ale colegilor Smarandei, dar și colecția de afișe, de fotografii – color, reproduse la finalul cărții. M-a impresionat grija cu care, Smaranda–Directoarea și-a nominalizat întregul colectiv cu care a vibrat, s-a bucurat, (s-a și întristat), peste timp. Pentru că ea are și acea rară calitate de a dori momente de bucurie nu doar pentru sine însăși ci pentru toți cei cu care s-a angajat pe drumul profesiei, al obținerii valorilor MUZICALE.

De ce numesc această scriere, document? În ea se dezvăluie generos, strategia prin care un conducător a reușit ceea ce la început părea o fantezie... capacitarea celui mai dificil, mai pretențios public – copiii de toate vârstele, „împrietenirea” lor cu Bach, Mozart, Rossini, Donizetti ș.a. PĂSTRAREA benevolă a prichindeilor în contextul marii muzici. Cum? (rezumativ): o știință aleasă de muzică prin care a identificat repertoriul asigurator cu certă reușită, scopului; coagularea unei echipe artistice proprii cu demers convingător (deci pasionat), care să-l facă operant pe lung parcurs, a unor colaboratori prețioși (Stela Popescu, Mircea Diaconu ș.a.); relație impecabilă, constantă cu mass media (presă, televiziune, radio), management eficient (și) în necruțătorul context internațional.

Un inspirat titlu de ziar consemna: Omul de Azi – Smaranda Bunea. Subscriu cu toată convingerea, prețuirea și respectul pentru această personalitate hăruiată. Dar, adaug: prin gestul CREATIV al elaborării acestei cărți-document, SMARANDA OȚEANU–BUNEA se dovedește necesară și celor de MÂINE...

Mai ales, Copiilor Bucureștilor!